

У последњих неколико дана посебно је дошла до изражаја позната тежња најважнијих идеолога (новинара, историчара, тзв. истакнутих јавних личности) који припадају политичкој групацији Друге Србије, да укажу на преовлађујућу појаву надирућег српског фашизма. Он, по њима, буја на све стране и све више прожима и угрожава наше друштво. У њиховој изведби никада превладани српски национализам (узрок свих зала на простору Балкана) као константни реметилачки фактор сада задобија злоћудније форме и прераста у отворене манифестације српског фашизма. Користи се свака прилика да се говори о превредновању и ревизији прошлости са посебном назнаком да се Србија све више одриче свог изузетно значајног антифашистичког наслеђа из Другог светског рата. Оваква, пре свега идеолошки условљена настојања не могу постићи свој основни циљ да Србију стигматизују као земљу и друштво у којима се јављају манифестације фашизма. Ова тенденција нарочито је дошла до изражаја поводом обележавања Дана победе, 9. маја ове године, тако што је свечана академија одржана тим поводом у Народном позоришту, искоришћена да се до крајњих граница истакне теза о постојању апсолутне негације антифашизма у Србији. За то је посебно послужило навођење песама и корачница које су повезиване са покретом Димитрија Љотића, као најистакнутијег заговорника српског фашизма. Из оваквог оправданог критичког односа према овом делу програма изведеној на овој академији (иначе програмски стереотипној, недоследној и превазиђеној) уследиле су салве оптужби о потпуној негацији антифашизма у Србији. То се најбоље могло видети у ставовима лиценцираних заступника и бранитеља антифашизма у Србији, који иначе себи дају неосновано право да одређују судбину и досег антифашизма у нашој земљи. Тако Бранка Прпа изјављује „да није изненађена, јер и раније нису спомињани југословенски партизани, јер је на делу, већ тридесет година перманентна и комплетна девастација свих антифашистичких порука. Довољно је што смо имали ратове у којима су се људи убијали само због националног и верског порекла па да знамо да смо имали, не ревизију историје, већ ризорђименто, препород фашизма и расистичке идеологије“. За Бранком Прпом никако не заостаје ни увек будни „истинољубиви“ и објективни историчар Миливој Бешлин. „Додају ли се томе љотићевске песме које су се на антифашистичкој академији изводиле, а љотићевство је прочишћени облик српског фашизма, потпуно је јасно и 9. маја обзнањено: у данашњој Србији антифашизам је дефинитивно побеђен“. Овако изречена оцена о дефинитивној победи фашизма у Србији није могла да прође без оглашавања незаобилазне боркиње против српског национализма Дубравке Стојановић. „Е сад смо у новој радикалној фази ревизионизма- сад се не само рехабилитује фашиста

Друга Србија и монопол на антифашизам

Пише: Маринко М. Вучинић
недеља, 23 мај 2021 03:02

Љотић, већ и слави. Титова и Дражина слика су једна до друге, то је значи завршено, сад идемо даље, тачније дубље у пропаст. Ми смо једина земља која се кроз партизански покрет борила од почетка, имала слободну територију, а данас се упињемо да будемо на страни поражених на којој смо сами, нема већег пораза за српско друштво“. Да ли се може наћи објективна и сувисла аргументација за оцену Д.Радосављевића, председника Савеза антифашиста Војводине, који је у разговору за Данас рекао да је у Србији доминантан четничко-љотићевско-недићки дискурс?

Посебно оштро реагују на сваки спомен српских жртава, Јасеновца и великог учешћа Срба у партизанским јединицама. То се проглашава неприхватљивом етнизацијом антифашистичке борбе, јер се, по њима, у први план стављају српске жртве и осведочени допринос српског народа у антифашистичком покрету

Ово је само део исказа које су похитали да нам пласирају осведочени идеолози Друге Србије која се не мири са злочиним, како је ову, пре свега, политичку и идеолошку групацију профилисао Р. Константиновић. У чему је проблем са оваквим острашћеним и секташким приступом најзначајнијим питањима везаним за тумачење догађаја из Другог светског рата, суштину фашистичке идеологије, југословенству и природи антифашизма? Они очито пренебрегавају елементарну чињеницу да југословенска

Пише: Маринко М. Вучинић
недеља, 23 мај 2021 03:02

држава више не постоји, зато су и њихова реаговања условљена превазиђеном реториком братства и јединства и југословенским карактером Народно- ослободилачке борбе. Посебно оштро реагују на сваки спомен српских жртава, Јасеновца и великог учешћа Срба у партизанским јединицама. То се проглашава неприхватљивом етнизацијом антифашистичке борбе, јер се, по њима, у први план стављају српске жртве и осведочени допринос српског народа у антифашистичком покрету. О томе је на овој академији, говорио В. Ковачевић, председник СУБНОР-а Србије, наглашавајући југословенски карактер народно-ослободилачке борбе. Ово излагање није било за њих важно, јер се мора задовољити задата идеолошка матрица да се у Србији говори само о српским жртвама, искључивом учешћу Срба у антифашистичкој борби и спроводи огољена ревизија историје Другог светског рата, која завршава у апсурдној негацији антифашизма у Србији.

Занимљиво је навести неколико цитата из текста Владе Вурушића о годишњици ослобођења Загреба, објављеног 8.5.2020.године у Јутарњем листу. „Управо је Посавском одреду на састанку у Великој Буни, дан пре, заповедник операције Коча Поповић, дао предност рекавши „Ви сте Загрепчани, па добро знате улице и распоред“. Први су у град ушли борци Посавског партизанског одреда који су претежно чинили Хрвати и у добром делу Загрепчани. У партизански покрет било је укључено више од 50 тисућа Загрепчана што је у односу на тадашњи број становника највећи број судионика, јер је то значило сваки шести грађанин. Хрватски покрет био је један од најмасовнијих у Другом светском рату. Иво Голштајн је навео да је Хрвата из Хрватске било у партизанима 40% више у односу на југословенски просек“. Да ли је ово пример објективног приступа у обележавању годишњице ослобођења Загреба на који бисмо и ми могли да се угледамо? Наравно да се нико од дежурних бораца и боркиња против српског национализма и ревизије историје није осврнуо на овакав панегерик хрватском антифашистичком покрету. Оштрица њихове критике уперена је само у једном смеру.

Друга Србија и монопол на антифашизам

Пише: Маринко М. Вучинић
недеља, 23 мај 2021 03:02

**награда
од
100.000
РАЈХСМАРАКА У ЗЛАТУ!**

**100.000 РАЈХСМАРАКА У ЗЛАТУ ДОБИЋЕ ОНАЈ КОЈИ
ДОВЕДЕ ЖИВА ИЛИ МРТВА ВОЂУ БАНДИ
ДРАЖУ МИХАЈЛОВИЋА**

Овај злочинац бацио је земљу у највећу несрећу. Отупавиши од развратног живота, уобразио је он да је позван да „ослободи“ народ. Као енглески плаћеник, овај смешни квалификац није ништа друго радно већ утирало пут болшевизму и тиме помогао да се униште сва национална добра која су народу од вакада била висока и света. Он је тиме пореметио мир сељака и грађанина, упропастио имање, добро па и живот хиљадама људи, а земљу бацио у неопisivу беду и невољу.

СТОГА ЈЕ ОВАЈ ОПАСНИ БАНДИТ У ЗЕМЉИ УЦЕЊЕН СА 100.000 РАЈХСМАРАКА У ЗЛАТУ

Онај који докаже да је овог злочинца учинио безбедним или га преда најближој немачкој власти не само што ће добити награду од 100.000 Рајхсмарка у злату, него ће тиме извршити и једно национално дело, јер ће ослободити народ и отаџбину од бича нечовечног крвавог терора.

**Врховни заповедник
немачких трупа у Србији**

**награда
од
100.000
РАЈХСМАРАКА У ЗЛАТУ!**

100.000 РАЈХСМАРАКА У ЗЛАТУ ДОБИЋЕ ОНАЈ КОЈИ ДОВЕДЕ ЖИВА ИЛИ МРТВА КОМУНИСТИЧКОГ ВОЂУ ТИТА.

Овај злочинац бацио је земљу у највећу несрећу. Као болшевички агент, овај скриватељ цркава, попова и друмски разбојник хтео је да образује у земљи совјетску републику, а к томе је уобразио да је он позван да „ослободи“ народ. За оставарење тога циља он се спрема у шпанском грађанском рату и у Совјетској Унији, где је упознао све терористичке методе ГПУ-а, методе скривања култура и животинског уништавања људских живота.

Ова његова „ослободилачка акција“, која је имала да утре пут болшевизму, тем најгрознијем политичком режиму на свету, одузела је имање, добро па и жи-

вот хиљадама људи. Она је само пореметила мир сељака и грађанина и бацила земљу у неопisivу беду и невољу. Поручене цркве и спаљена села тргови су којима је он прошао.

СТОГА ЈЕ ОВАЈ ОПАСНИ БАНДИТ У ЗЕМЉИ УЦЕЊЕН СА 100.000 РАЈХСМАРАКА У ЗЛАТУ.

Онај који докаже да је овог злочинца учинио безбедним или га преда најближој немачкој власти не само што ће добити награду од 100.000 Рајхсмарка у злату, него ће тиме извршити и једно национално дело, јер ће ослободити народ и отаџбину од бича болшевичког крвавог терора.

**Врховни заповедник
немачких трупа у Србији**